

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 178/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s. r. o., Kalinčiaková 25, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II (pôvodne Okresného súdu Bratislava III) v konaní sp. zn. 39P/52/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Navrhol prikázať mestskému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a priznať finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.
2. Ako otec dvoch maloletých detí podal sťažovateľ 10. februára 2023 na Okresnom súde Bratislava III návrh, ktorým sa domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností – navrhoval, aby súd zveril maloleté deti do striedavej starostlivosti oboch rodičov.
3. Matka maloletých detí podala 8. februára 2023 na Okresnom súde Považská Bystrica návrh na rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov – spolu s maloletými deťmi sa presťahovala do Považskej Bystrice, a pretože sa nevedeli ako rodičia dohodnúť, žiadala, aby súd určil základnú a materskú školu, ošetrujúceho lekára a trvalý pobyt maloletých detí v Považskej Bystrici namiesto Bratislavy. Vec bola následne postúpená na Okresný súd Bratislava III (pod sp. zn. B3-39P/31/2023).
4. Dňa 13. júna 2023 vykonal súd vo veci informatívny výsluch oboch rodičov maloletých detí. Dňa 16. júna 2023 vydal na návrh matky neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas otca na zápis maloletých detí na plnenie povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2023/2024

do základnej škody v Považskej Bystrici. Krajský súd v Trnave uznesením z 5. októbra 2023 rozhodnutie potvrdil.

5. Mestský súd Bratislava II uznesením z 27. októbra 2023 rozhodol o prenesení miestnej príslušnosti na Okresný súd Trenčín, ktorý však s postúpením nesúhlasil a predložil spis na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline. Krajský súd v Žiline uznesením z 19. marca 2024 vrátil spis späť na mestský súd. Po vrátení veci bolo konanie vedené pod sp. zn. 39P/52/2024. Uznesením z 29. mája 2024 boli veci spojené na spoločné konanie.

6. Po niekoľkých odročeniach a pojednávaniach napokon mestský súd 30. januára 2025 vyhlásil vo veci rozsudok. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že rozhodnutie mestského súdu nadobudlo právoplatnosť 25. februára 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ namieta prietahy:

- v období od podania svojho návrhu (10. februára 2023) po prvý informatívny výsluch súdu (13. júna 2023), keď mal byť súd úplne nečinný, pričom ani informatívny výsluch nepriniesol žiadny posun vo veci;
- v období od 13. júna 2023 až do 27. októbra 2023 (mestský súd nezákonne preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Trenčín), keď mal byť súd rovnako nečinný;
- v období od 27. októbra 2023 až do 24. apríla 2024 v dôsledku nezákonného prenesenia miestnej príslušnosti;
- pri nariadení pojednávania – prvé pojednávanie sa konalo až 5. novembra 2024 (potom, keď bolo opakovane odročené z dôvodov na strane matky aj súdu).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd už stabilne rozhoduje (napr. II. ÚS 12/01, I. ÚS 562/2015), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvá. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti zásadne nevyhoví.

10. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy v nadväznosti na vyslovenie porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru je teda to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v konaní nedochádza, je daný dôvod na nevyhovenie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (I. ÚS 410/2017).

11. Ústavný súd považuje za preukázané, že v čase podania ústavnej sťažnosti (6. marca 2025) bolo už vo veci právoplatne rozhodnuté (rozhodnutie vydané 30. januára 2025 nadobudlo právoplatnosť 25. februára 2025). Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. S ohľadom na uvedené je neopodstatnená aj argumentácia sťažovateľa týkajúca sa porušenia práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života (čl. 8 dohovoru) a na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 ústavy).

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu